

**ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-20**

השופט סלים ג'ובראן

יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

القاضي سليم جبران

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

ירושלים, כ"ה בתמוז התשע"ג
3 ביולי 2013

תר"מ 24/20

העותרת : גברת אורית רישפי

נגד

המשיבים : 1. מר יהונתן יסעור, ראש עיריית הרצליה
2. עיריית הרצליה

עתירה למתן צו מניעה לפי חוק הבחירות (דרכי תעמולה),
התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

טענות הצדדים

1. בעתירה שלפניי, מבקשת העותרת כי יינתן צו האוסר על המשיבים להדפיס ולהפיץ עיתון בשם "כיוון חדש – עיתון גימלאי הרצליה", ולמנוע הדפסת והפצת עלון תעמולה מטעם המשיב 1 בו נקראים תושבי העיר להתקשר אליו למספר הטלפון של לשכתו בעירייה.

2. במסגרת זאת, לעניין העיתון, טוענת העותרת כי המוציאה לאור של העיתון, שהפצתו החלה בימים האחרונים, הינה מחלקת הרווחה של המשיבה 2. לטענתה, העיתון אמור להיות מופץ באלפי עותקים, במימון המשיבה 2, ותוך שימוש ברשימת דיור

עמוד 1 מתוך 4

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

שברשותה. העיתון מהווה לטענת העותרת תעמולת בחירות אסורה נוכח ראיון באורך שלוש עמודים עם המשיב 1, במסגרתו מציג הוא את תוכניותיו הפוליטיות לעתיד, וכמו כן בכל שלושת העמודים מתנוססת תמונתו.

3. לעניין עלון התעמולה, טוענת העותרת כי המשיב 1 מחלק בסיורים בעיר ובחוגי בית שהוא מקיים עלון, שבו הוא "מבקש מהתושבים לפנות אליו – למספר הטלפון בלשכת ראש העירייה כאשר על הפנייה מתנוסס הלוגו של מפלגתו – מרץ".

4. ביקשתי את תשובת המשיבים. כתגובתם, טוענים הם כי דין העתירה להידחות על כל חלקיה.

5. לעניין העיתון, טוענים הם כי העיתון הוא חלק מפרויקט ארצי, ומתקצב על ידי העירייה אך מופק על ידי גמלאים תושבי העיר, שעושים תפקידם בהתנדבות. הכתבה נשוא העתירה נכתבה על ידי גמלאי וחבר מערכת העיתון, ביוזמתו, וראש העיר או העירייה לא היו מעורבים בעריכתו או בכל קשר עימו. כמו כן, טוענים המשיבים, הנושאים המובאים בראיון רובם קשורים קשר הדוק לאוכלוסיית הקשישים "ובמיעוטו מתייחס לנושאים עקרוניים אחרים הקשורים לפרויקטים שהעירייה מקדמת זה מכבר, אותם מצא הכתב לנכון להביא בפני ראש העירייה" (סעיף 11 לתשובה). לכך יש להוסיף כי הפצת העיתון הסתיימה זה מכבר, ולפיכך לטענתם אין מקום ליתן צו מניעה, וכי ראש העירייה "קיבל על עצמו להימנע מעתה ואילך מפרסומים דומים" (סעיף 13 לתשובה).

6. לעניין עלון התעמולה, טוענים המשיבים כי העלון מומן על ידי מפלגת מרץ ולא מכספי ציבור, הפצתו הסתיימה עוד חודש מרץ 2013, ומספר הטלפון של הלשכה הוכנס לעלון בטעות. בנוסף, לגופו של עניין, טוענים המשיבים כי לא מדובר בתעמולת בחירות אסורה, ועל פי הדין מותר לראש עירייה מכהן לעשות שימוש בלשכתו בטלפון למען צרכים פוליטיים, כל עוד מדובר בצורך מזדמן. בנוסף, במסגרת תשובתם, התחייב המשיב 1 כי יימנע מפרסום מספר הטלפון בלשכתו העירונית

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בעתירה על נספחיה ובתשובה, הגעתי לכלל מסקנה כי עסקינן

בשני המקרים בתעמולה אסורה, וזאת על פי מבחן הדומיננטיות (וראו לעניין זה החלטתי בתר"מ 14/20 "למען התושבים" נ' חופרי (16.6.2013) (להלן: עניין חופרי)). שם כתבתי: "הפצת מידע מטעם העירייה אינה פסולה קטגורית, אולם, חל איסור לכרוך אותה, במפורש או במשתמע, עם שמו של נבחר ציבור מכהן בכלל, וראש עיר בפרט" (פסקה 30). וגם: "לגישתי, כאשר ישנו ספק אם פרסום שממומן על ידי כספי ציבור הוא בגדר תעמולה אסורה או לא, לרוב יש לנקוט בגישה מחמירה ולא לאפשר את פרסומו. זאת, "לאור הפגיעה האפשרית בשוויון בין המועמדים, טוהר השירות הציבורי, ואמון הציבור שייפגע אם כספיו של המוחזקים על ידי העירייה בנאמנות ולטובתו, ינותבו למען הגדלת סיכויי של נבחר ציבור מכהן להיבחר בשנית" (פסקה 45).

8. לעניין העיתון, אין עוררין בין הצדדים כי העיתון הופק והופץ תוך שימוש במשאבי ציבור. עיון בראיון שנערך עם ראש העיר מראה כי על פי מבחן הדומיננטיות אכן מדובר בתעמולה אסורה. גם אם אקבל את טענת המשיבים כי הראיון נעשה ביוזמתו ובהכוונתו של הכתב שקיים את הראיון, אין בכך כדי לשנות מהחלטתי. שעה ומדובר בעיתון הממומן מכספי ציבור, ולאור העובדה שחזקה כי ראש העיר מודע לכך ולאיסורים החלים עליו משימוש בכספים אלה למען בחירתו מחדש, הרי שמדובר בתעמולה אסורה.

9. לכך יש להוסיף כי נוכח האיסור הקטגורי משימוש בתמונתו של ראש העיר בפרסומים מטעם העירייה, הרי שהעובדה שבראיון מופיעות שלוש תמונות אישיות שלו די כדי להביא למסקנה כי אכן מדובר בתעמולה אסורה.

10. לעניין העלון, השאלה הניצבת בפניי היא האם נעשה שימוש במשאבי ציבור, בהתאם להוראות סעיף 2א לחוק הבחירות. המשיבים טוענים כי לא כך הדבר, וזאת בהתאם להנחייה 1.1704 של היועץ המשפטי לממשלה, על פיה "אכן, אין אפשרות להפרדה מוחלטת בין פעולותיו של השר. לפיכך אין אפשרות לשלול כי במהלך עבודתו השוטפת, ישתמש השר בשירותי לשכתו, באופן מזדמן, גם לצורך פעילות פוליטית-מפלגתית" (סעיף 2 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מיום 13.11.1997).

11. יש היגיון רב בדברים אלו. אולם, המקרה העומד בפניי אינו כזה. אכן, כאשר מפעם לפעם מתקבלת בלשכתו של נבחר ציבור שיחת טלפון פוליטית, השכל הישר

מחייב כי לא יימנע ממנו לקבלה. כך גם הדין בכל הנוגע לשימוש מזדמן בשירותי המשרד שברשותו. לעומת זאת, במקרה דנן, עלון התעמולה למעשה קובע דרך התקשרות קבועה בין מועמד נבחר לבין בוחר השוקל לבחור בו. יצירת קשר קבוע מעין זה וודאי שאינו יכול להיחשב לפעילות ספוראדית, ולפיכך דומה יותר ל"פעילות מתוכננת, ידועה מראש ורבת היקף" (סעיף 4 להנחיה), אשר היא כמובן אסורה ומהווה שימוש אסור במשאבי ציבור (ראו לעניין זה: תר"מ 32/03 סיעת "לב" נ' סויסה (13.8.2003), השופטת ד' דורנר).

12. במקרה דנן, לאור העובדה כי הצווים נתבקשו בגין הפצת שני פרסומים אשר כבר הופצו והפצתם נגמרה זה מכבר, לכאורה מדובר במעשה עשוי והעתירה מתייתרת. אולם, לאור העובדה כי מצאתי כי אכן בשני המקרים היה מדובר בתעמולה אסורה בניגוד לחוק הבחירות, ניתן בזה צו מניעה, האוסר על המשיב 1 לעשות כל שימוש במשאבי המועצה לצורך ניהול תעמולת בחירות.

13. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשע"ג (3.7.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20